

Semestrální práce

Student: Resutíková Nikoleta

Učo: 416008

Ročník: první

Obor: Sdružená uměnovědná studia/Kombinované studium

Téma: Módní vlny – Hledání identity a příslušnosti pomocí módy

Módní vlny

„Slova „nová“ a „móda“ patří k sobě – rtuťovitě proměnlivá povaha módy znamená, že móda prostě musí být vždycky nová. Nahlédneme-li ale do dějin, zjistíme, že střihy a barvy se na módní výsluní opakovaně vracejí. A je to právě interpretace a kreativita módních návrhářů, co promění staré střihy a barvy v poslední výstřelky módy.“¹

Móda:

„**Móda** (z francouzského *mode*, které vzniklo z latinského *modus* – míra, vzhled, způsob, pravidlo, předpis) je aktuálně (s trvalostí dnů až roků) upřednostňovaný způsob, jak se některé věci dělají nebo používají.“²

Vlny: (synonymum Trend)

„**Trend** (angl.) znamená směřování, tendenci spíše dlouhodobého procesu změny.“²

¹ NJ Stevenson, Kronika módy,

² www.wikipedia.cz

Hledání identity a příslušnosti pomocí módy

Už od narození se snažíme najít si své místo na světě a jak dospíváme, stává se tato potřeba stále naléhavější. Tak je tomu už od počátku lidstva. Lidé vždy toužili po tom někam patřit, příslušet k někomu. K tomuto účelu se móda hodí dokonale.

Stačí vyjít z bytu na ulici a rozhlédnout se. Existují stovky módních stylů a je jen na nás, ke kterému se přikloníme. Během dospívání jich tradičně několik vyzkoušíme, než zůstaneme u jednoho anebo si z nich vytvoříme svůj jedinečný, originální styl. Ať už je výsledek ale jakýkoliv, tak to, co máme na sobě odráží stav naší duše, to, jací jsme, kam patříme a kam bychom patřit chtěli.

Pro mladé lidi vždy byla a asi i bude důležitým stavem vzpoura. Při svém rebelování se hlásí k různým skupinám lidí, kteří se cítí podobně. To ale není jediné hledisko. Také je důležitý stav celé společnosti. V dětství oblékáme oblečení nakoupené rodiči, klíčovou úlohu hraje v tomto období společenská vrstva, ve které se dítě nachází. V pubertě pokračuje dítě se základem daným rodiči. Chce se ale už pomalu začít oblékat samo, ne to, co mu někdo nachystal. Chce nosit to, co jeho vrstevníci.

Každá doba měla a má svá „in“ a „out“, které v pubertě vnímáme velmi výrazně. Další vývoj oblékání závisí na tom, v jaké společnosti se daný člověk nachází, jaké má cíle, kudy se chce ubírat v dospělosti, kam chce patřit.

Tato cesta není snadná a mění směry od narození až do smrti. Nemůžeme zapomenout ale i na vliv zážitků. Je velmi pravděpodobné, že se v dospělosti bude oblékat jinak dítě týrané a dítě vyrůstající v běžné rodině, kde zažívalo pocit bezpečí.

Myslím si, že klíčové je „a je jen na vás, zda se mnou budete souhlasit, odkud člověk pochází, ze které společenské vrstvy. Pokud dítě vyrůstá ve střední vrstvě nebo mezi vyššími vrstvami, zažívá dostatek a může si vybírat ze stylů, které se mu líbí, nemá většinou potřebu rebelovat a spokojí se s tím, co vidí okolo. Může jít do obchodu a říct si to se mi líbí a koupit si to. Pokud to ale srovnáme s dítětem vyrůstajícím v chudobě a nedostatku, které tuto možnost nemá. Jen občas dostane v dětství něco nového, jinak nosí většinou oblečení zděděné po sourozencích a rodině, tak má malou šanci na seberealizaci v tomto směru. Proto když dospěje má silné tendence opustit tuto situaci, dát svým dětem lepší možnosti. Chce patřit do lepší společnosti.

Tento problém se ale netýká jen odívání, týká se všeho, do čeho zasahuje móda. Móda to není jen oblečení. Je to vše okolo nás, je to nábytek, je to hudba, která hraje v rádiu, filmy, které hrají kina a televize, jsou to barvy a tvary, které jsou zrovna lidem příjemné, je to i architektura.

Na té je tento jev vidět výrazně. Projděme se třeba po městě, ve kterém se nacházíme, po Brně. Lze tady sledovat různé styly architektury vedle sebe, jak na sebe navazují, nebo naopak vedle sebe stojí zcela nesourodě. Každopádně jen v centru můžeme pozorovat historii dávnou, nedávnou, ale i současnost a budoucnost.

Toto město v sobě skloubí všechny styly a ještě u toho vypadá elegantně, jak by řekl básník.

Netýká se to ale jen architektury, naše město si podobně pohrává i se sochami, které ho zdobí.

Je ale pravda, že dnes se už stírá rozdíl mezi tím, co je módní a co ne. Dříve to lidé měli snazší. To, co bylo moderní nosili všichni a rozeznat to nebylo těžké. Dnes mají ale mladí lidé mnohem těžší najít si svou identitu, to, kam patří. Dnes je moderní všechno, alespoň mě to tak připadá, když se procházím po městě a sleduji lidi, kteří jsou oproti mě. Ano, na jednu stranu závidím mládeži, že mají k dispozici nepřeborné množství stylů, značek z celého světa, barev a materiálů. Mají možnosti internetu, televize a sociálních sítí. Nic z toho předchozí generace neměly, ale mají to opravdu dnešní děti jednodušší než jejich rodiče v hledání sama sebe?

Najít odpověď není snadné, každý si najde svou podle svých zkušeností a zážitků. Myslím si, že odpověď je někde mezi. Mají to snazší, mají možnosti, které dříve nebyly k dispozici. Těch možností je ale tolik, že se divím, že v nich nejsou ztraceni.

Najít to, co se nám líbí, v čem se cítíme příjemně není snadné a zabýváme se tím celý život. Pro někoho je to důležité a pro někoho je to méně důležité a upřednostňuje např. vzdělání. Pro každého ale platí jedna věc, nikdo nechce být kopií, každý chce být originál, jedinečný. Proto ať už máme na sobě cokoli, bydlíme kdekoli a jsme kdokoli, není to důležité. Důležité je, abychom se cítili dobře ve svém světě my.

Životní styl určitě módě podléhá, každá doba má své domy, své odívání, své automobily. To všechno se různí, jedno však zůstává stejné a to jsou lidé. Lidé jsou stejní, formuje je doba, ve které žijí. Člověk je totiž tvor velmi přizpůsobivý, dokážeme se adaptovat na cokoli. Proto i v dnešní uspěchané době dokážeme najít sami sebe, svou identitu, své místo na světě. Najít si svou práci, své přátele, svůj styl hudby, své oblíbené oblečení. Nábytek, který se nám líbí, oblíbené auto, parfém, dům, ve kterém chceme vychovat děti. To vše když najdeme, tak najdeme i sami sebe. Můžeme být nespokojeni s tím, že jsme málo studovali, že nemáme auto, které má soused, ale i to je nám vlastní jako lidem.

Člověk nemusí být spokojený s tím jaký je nepřetržitě. Ale když přijdeme domů a sedneme si do našeho oblíbeného křesla a cítíme se úplně, je nám dobře, tak to je ono. To je najít svou identitu a příslušnost, najít si své místo na světě.